

Kanické listy

3/2022 listopad

RADOSTNÉ
SVÁTKY

Vážení a milí spoluobčané,
poslední číslo letošního roku přichází v čase adventního rozjímání. Nabídka příspěvků je pestrá a věřím, že každý si opět přijde na své. Třeba vám některý z článků rozjasní tyto tmavé krátké dny a příjemní čekání na vánoční svátky a konec roku.

V úvodu bych ráda vyzvala ke spolupráci skryté talenty a psavce, kteří mají chuť zapojit se do přípravy zpravodaje. V poslední době se řady redaktorů zúčily a hledáme nové tváře, které by se k nám připojily a podpořily nás. Pokud máte trochu volného času a chuť sem tam něco napsat, ozvěte se na redakční e-mail redakce@obeckanice.eu nebo na telefon 723 716 602.

Tentokrát přicházíme s rozsáhlejší sekcí aktualit zastupitelstva a informací z obce. V komunálních volbách v září jste vy, občané, zvolili výraznou obměnu zastupitelstva. O tom, jak se hlasovalo, si můžete přečíst v povolebním článku. Ve vedení obce stanula nová starostka i místostarosta. Stručné představení obou dvou objevíte na následující straně. Přeji jim i celému zastupitelstvu mnoho elánu, trpělivosti a nadšení v nových veřejných rolích. Kéž pod jejich vedením naše obec jen vzkvétá a všem se tu dobře žije.

Jako vždy se můžete těšit na hlavní téma čísla. Po dlouhém odkládání přišlo na řadu partnerství s rakouskou obcí Spillern. Jak a proč vše vzniklo, co dobrého z toho vzešlo a na čem všem přes hranice spolupracujeme, to se můžete dočíst v sérii tematických článků.

Vypadá to, že kulturní život se vrátil do starých kolejí a od pozdního jara u nás bylo rušno. Jsem ráda, že Kanice opět žijí bohatým společenským životem. Na vše, co se událo, o co jste přišli a kde jste nechyběli, zavzpomínejte zejména prostřednictvím fotek. Doufejme, že i nadále bude situace příznivá a vše, co je v plánu do budoucna, se také uskuteční.

Sportovní rubrika přináší klasickou dávku aktualit. Navíc se dočtete o vzniku a průběhu tradičního kanického zájezdu na zimní lyžovačku do Jeseníků. Na příští akci zbývá ještě pár volných míst, tak třeba někdo z vás dostane chuť se ke stálé partě přidat 😊

Ani tentokrát nechybí rozhovor s místními šikovnými umělci, řemeslníky, tradičními výrobci. Vydali jsme se za paní Pozorskou, která nás zasvětila do krás jemných krajek a vzorů, které vytváří při paličkování. Jako vždy se můžete těšit i na Meteookénko a článek z farnosti.

Milí kaničáci, přeji vám krásné a pohodové vánoční svátky v kruhu těch, které máte rádi. Do nového roku přeji, ať vstoupíte s pozitivní myslí a pevným zdravím.

za redakci Kristina Makovská Dostálová

Obsah čísla

Slovo starostky	3	Hasiči	19
Zprávy kanického zastupitelstva	4	Sport v obci	20
Aktuálně	5	Kanická řemesla a koničky	25
Téma – Partnerství s obcí Spillern	6	Kam na výlet	28
Zprávičky z MŠ a ZŠ	13	Meteookénko	31
Kultura	14	Kalendář akcí	32
Z farnosti	18		

Slovo starostky

Drazí spoluobčané, milí čtenáři, hlásí se vám nová starostka! Která že to je? Ta bělovlasá. Ta z Padělků. Ta s náušnicemi. Ano, pro někoho snad poněkud nekonvenční. To jsem já. Matka tří dětí, aktivní žena, jež si nesmírně váží důvěry, které se jí v letošních komunálních volbách dostalo. Upřímně za ni děkuji! S mnohými z vás se pravidelně setkávám na kulturních a společenských akcích v obci, s některými jsem měla to potěšení strávit příjemné chvíle při tvorbě rozhovorů do Kanických listů a mnozí jste mi drahými přáteli. Všichni jste mi nyní závazkem, závazkem pro zodpovědnou práci vyplývajícím z pozice starostky obce.

A jaká byla moje dosavadní cesta? Coby milovnice cizích jazyků a umění jsem vystudovala dějiny umění, anglický a portugalský jazyk na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. Posléze jsem se ocitla ve světě informačních technologií, kde jako IT manažerka v anglicky mluvícím prostředí pracuji dodnes. Určité umělecké vlohy a kreativitu v poslední době uplatňuji při občasných výtvarných dílnách pro děti a při pečení dortů. Práce s lidmi a práce pro lidi je ovšem to, co mne naplňuje a v mém životě dává největší smysl. Záhy po svém příchodu do Kanic v roce 2012 jsem zde objevila komunitu ochotných a vstřícných sousedů, kteří se pouštěli do budování pevných vztahů a společných projektů. Komunitu, které není lhostejné, jak se v obci žije. A nejen v obci. Již druhým rokem mne obyvatelé Kanic nepřestávají udivovat ve své dobrosrdečnosti – vždyť vaše solidarita se samoživiteli a lidmi v nouzi je v brněnském Šatníku při ženském spolku Vesna dnes doslova fenoménem.

Krátce po svém zvolení do funkce starostky jsem pronesla, že si vážím toho, jaký má naše obec veliký potenciál. A to potenciál lidský. Naše společenství je velmi pestré, disponující rozmanitými dovednostmi a zkušenostmi. Budu vděčná, když se jich podaří využít ke společné práci na zkvalitnění života v obci, a to napříč generacemi a zájmovými skupinami. Budu vám naslouchat, budu s vámi hovořit a budu pro vás zodpovědně pracovat. Naváži na práci bývalých starostů, pánů Vladimíra Kalivody a Vlastimila Minaříka, kterým tímto děkuji. Gratuluji rovněž paní Blance Kalivodové, pánům Martinu Ondrouškovi, Petru Petlachovi, Janu Beranovi, Davidu Neckařovi a Vlastimilu Minaříkovi ke zvolení do funkcí zastupitelů a těším se na společnou práci.

Vydejme se na tedy na cestu!

**S díky a se srdečným pozdravem,
vaše starostka
Hana Rakšánová Dvořáková**

Představení nového místostarosty obce

Jmenuji se **Martin Ondroušek**, je mi 46 let a nedávno jsem byl zvolen místostarostou naší krásné obce. Velice děkuji našim občanům za důvěru a pevně věřím, že je v nové funkci nezklamou. V Kanicích se svou ženou a dvěma dětmi žijeme od roku 2009. Velmi záhy jsme zjistili, že Kanice jsou pro nás i naše děti skvělým místem pro život oplývající nejen krásným okolím, ale především přátelskými občany, mezi nimiž je nám dobře.

Jsem vystudovaný právník, pracoval jsem jako podnikový právník ve fakultní nemocnici i ve velké stavební firmě. Nyní pracuji jako manažer veřejných zakázek na Masarykově univerzitě. Příležitostně rovněž přednáším. Rád jezdím na kole i na motorce, hraji florbal, lyžuji, mám rád Skandinávii, čokoládu a kapelu Pink Floyd. No a kdo toho chce vědět více, ať se mě zeptá, až se někdy potkáme ☺

Vážení občané, opět Vám přinášíme výběr některých důležitých usnesení zastupitelstva obce (ZO) za předešlé měsíce. Všechna usnesení ZO včetně dalších podrobností naleznete v zápisích ze zasedání zastupitelstva obce zveřejňovaných na webových stránkách zde:

[Obec Kanice | Zápis a usnesení](#)

Usnesení číslo 5/1/2022 a 5/2/2022:

ZO schválilo účetní závěrku a závěrečný účet obce Kanice za rok 2021.

Usnesení číslo 5/3/2022:

ZO schválilo výsledek přezkoumání hospodaření obce v roce 2021 bez chyb a nedostatků.

Usnesení číslo 5/5/2022:

ZO schválilo příspěvek 50 000,- Kč pro Hodový výbor Kanice, z.s. na podporu kulturních tradic obce, pořádání akcí pro děti, podporu sportu a pohybových aktivit dětí i dospělých, osvětovou činnost v roce 2022; jedná se především o Kanický ples, posezení u Cimbálu a zejména Krojované hody Kanice.

Usnesení číslo 6/1/2022:

ZO Kanice se usneslo podat návrh na zpětvzetí řízení o povolení stavby propojení Padělků a Chocholek místní komunikací, a to za účelem revize dopravního řešení v lokalitě, zejména pak možnosti zachování obytné zóny v řešeném území.

Usnesení číslo 6/3/2022:

ZO schválilo příspěvek 30 000,- Kč na uhrazení autobusové dopravy lyžařského zájezdu do Jeseníků - tzv. Retro hory v roce 2023 (pořadatelem zájezdu je Hodový výbor Kanice společně s obcí Kanice).

Usnesení číslo 6/4/2022:

ZO schválilo smlouvu o poradenství v oblasti požární ochrany a bezpečnosti práce s firmou J.K. marketing s.r.o.

Usnesení číslo 6/5/2022:

ZO schválilo zpracování projektové dokumentace pro stavbu „Prodloužení splaškové kanalizace, Kanice Padělký – Nové Chochovky“ společností VODÁRENSKÁ AKCIOVÁ SPOLEČNOST a.s. za cenu 40 000,- Kč bez DPH.

Usnesení číslo 6/7/2022:

ZO schválilo příspěvek 13 000,- Kč pro Sanus Brno, z.s. na pečovatelskou službu pro kanické občany v roce 2022.

Usnesení číslo 6/8/2022:

ZO schválilo smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje na realizaci projektu „Oprava kulturního zázemí na hřišti ZŠ Kanice“ ve výši 40 000,- Kč.

Usnesení číslo 6/9/2022:

ZO schválilo smlouvu o bezúplatném převodu movité věci (automobilu Renault Trafic) od Generálního ředitelství cel.

Usnesení číslo 7/1/2022:

Ustavující ZO se usneslo na následujícím:

- ZO schválilo nový jednací řád zastupitelstva obce Kanice;
- ZO zvolilo neuvolněnou starostku obce Hanu Rakšány Dvořákovou a schválilo jí odměnu 15 000,- Kč za měsíc;
- ZO zvolilo neuvolněného místostarostu obce Martina Ondrouška a schválilo mu odměnu 10 000,- Kč za měsíc;
- ZO schválilo vytvoření čtyř výborů zastupitelstva obce:

1. **kontrolního výboru** (předseda: Petr Petlach; členové: Petr Halva, Ivana Pernicová, René Kárník, Petr Ševčík),

2. **finančního výboru** (předseda: Jan Beran; členové: Kristina Dostálová Makovská, Radim Vašík, Vlastimil Minařík, Petr Sobola),

3. **výboru pro rozvoj a digitalizaci** (předseda: David Neckař; členové: Jan Beran, Radim Vašík, Lucie Bilíčková, Karel Horáček, Blanka Kalivodová, Aneta Minaříková, Dušan Dostál, Jan Bičíšť)

4. **výboru pro kulturu, sport a sociální záležitosti** (předsedkyně: Blanka Kalivodová; členové: Nicol Kolářová, Jitka Urbancová, Karel Hynšt, Ivo Pernica, Zdeněk Sehnal, Libuše Horáčková, Oldřiška Petlachová, Jan Drábek);

- ZO rozhodlo, že neuvolnění členové i předsedové výborů zastupitelstva obce Kanice nebudou pobírat za svou činnost odměnu.

Usnesení číslo 8/1/2022:

ZO schválilo rozpočtové opatření č. 3, celkové příjmy a výdaje rozpočtu zůstávají vyrovnané ve výši 32 812 200,- Kč.

Usnesení číslo 8/2/2022:

ZO schválilo oprávnění starostky obce bez schválení zastupitelstva obce provádět za stanovených podmínek na výdajové straně rozpočtu rozpočtová opatření.

Usnesení číslo 8/3/2022:

ZO schválilo nové složení redakční rady Kanických listů: Kristina Dostálová Makovská (šéfredaktorka), Petr Ševčík, Ivo Pernica, Kristýna Rotreklová, Blanka Kalivodová, Jan Drábek, Karel Horáček, Aneta Minaříková, Kristýna Pospíšilová, Petr Kolář, Karel Hynšt, Nicol Kolářová.

Usnesení číslo 8/4/2022:

ZO Kanice schválilo záměr obce pronajmout objekt č.p. 22 (Zvonička).

Usnesení číslo 8/5/2022:

Zastupitelstvo obce Kanice schválilo následující termíny zasedání zastupitelstva obce Kanice v roce 2023: 23. 1., 6. 3., 24. 4, 12. 6., 11. 9., 16. 10., 20. 11. a 18. 12, a to vždy v 19:00.

Usnesení 9/1/2022

Zastupitelstvo obce Kanice schválilo vydání změny

č. 1 územního plánu obce Kanice, jejímž pořizovatelem je Městský úřad Šlapanice, Odbor výstavby, Oddělení územního plánování a památkové péče a zpracovatelem ing. arch. Barbora Jenčková, architektonická kancelář, Jugoslávská 75a, Brno.

Usnesení 9/2/2022

ZO schválilo smlouvu s Jihomoravským krajem o právu provést stavbu na pozemku p.č. 488/1 v k.ú. Kanice z důvodu provedení stavby s názvem „Kanice, prodloužení chodníku“ (jedná se o prodloužení chodníku k zastávce Kanice, koupaliště).

Usnesení 9/3/2022

ZO schválilo pronájem kluziště v Řícmanicích pro občany Kanic v sezoně 2022/2023, a to jednu hodinu týdně ve středu od 16:00 do 17:00 za cenu 2500,- Kč za jednu hodinu (v tuto dobu bude kluziště rezervováno pro občany Kanic, kteří budou mít vstup zdarma).

Usnesení 9/4/2022

ZO schválilo záměr obce Kanice vypůjčit část pozemku p.č. 306 v k.ú. Kanice o velikosti 2,04 m² subjektu Zásilkovna, s.r.o., pro umístění většího Z-BOXu pro vyzvedávání a vkládání zásilek.

Usnesení 9/5/2022

ZO schválilo poskytnutí příspěvku 20 000,- Kč z rozpočtu obce na činnost spolku TJ Sokol Kanice, a to na nákup nového drobného inventáře pro potřeby jednotlivých oddílů, na registrace do okresních či vyšších soutěží, na zajištění dětských olympiád a turnajů a dalších plánovaných akcí.

Usnesení 9/6/2022

ZO schválilo konání sbírky ve prospěch Nadačního fondu dětské onkologie KRTEK, která bude probíhat v obecní knihovně v Kanicích od 26. 11. 2022 a bude pokračovat do konce prosince 2022.

Aktuálně

Krmení psů

V poslední době jsme ze strany několika občanů naší obce zaznamenali stížnosti na nedovolené krmení psů. **Upozorňujeme v této souvislosti obyvatele, aby psy bez svolení jejich majitelů v žádném případě nekrmili. Krmení psa nevhodným žrádlem a bez znalosti jeho zdravotního stavu a stravovacích návyků může skončit i jeho smrtí. Děkujeme za pochopení.**

Martin Ondroušek

Nakládání s odpady a nové kontejnery

V poslední době se zhoršuje praxe nakládání s odpady ve sběrných místech na území obce. **Na těchto místech se objevuje odpad, který tam rozhodně nepatří.** Jedná se například o suť, pneumatiky a elektroniku. Obec má pak problém s vyvezením kontejnerů. Pro ilustraci uveřejňujeme několik fotografií.

Žádáme občany, aby na sběrná místa nosili jen odpad, pro který jsou určena a dbali na správné třídění odpadu.

V souvislosti s tím upozorňujeme občany obce a chataře, že **jsou k dispozici další kontejnery na tříděný odpad.** V lokalitě U Iva najdete jeden kontejner na plasty a dva kontejnery na drobnější kovy, v lokalitě u zastávky Kanice koupaliště jeden kontejner na plasty a v lokalitě Nové Chocholky jeden kontejner na plasty navíc.

Děkujeme všem, kteří odpady třídí.

Hana Rakšány, Martin Ondroušek

Prodej dřeva z obecního lesa

Obec Kanice nabízí občanům Kanic a místním chatařům **prodej palivového dřeva** (jehličnaté „měkké“ dříví) z obecního lesa za cenu 400,- Kč/1 m³. Cena je včetně pokácení a odvětvení, ale nezahrnuje nařezání na kratší kusy (za zvláštní úhradu lze dohodnout s osobou pověřenou kácením) a transport dřeva z místa pokácení, který si musí zájemce zajistit sám. Zájemci mohou kontaktovat obecní úřad na telefonu 545 227 234. Bližší informace poskytne rovněž osoba pověřená kácením (na telefonu 723 031 782 – jen SMS).

Víte, že...?

Aneta Minaříková

Víte, že v Kanicích byl k měsíci květnu zřízen **sociální fond**? Slouží jako podpora kanickým občanům v hmotné nouzi. V případě potřeby se mohou obyvatelé obrátit na obecní úřad.

VÝZVA - POSILA REDAKČNÍHO TÝMU

Hledáme posily do týmu redaktorů Kanických listů. Kdo má zájem podílet se na tvorbě zpravodaje, ať se přihlásí na mail redakce@obeckanice.eu, případně šéfredaktorce na telefonu **723 716 602**. **Není třeba žádné speciální znalosti a dovednosti. Stačí chuť psát a zapojit se do obecního dění.**

Správná odpověď na soutěžní otázku z minulého čísla Kanických listů – výlet:

Soutěžní otázka:

U pomníku Josefa Žalmana se nachází Lesní slavín se symbolickými kameny. Napiš osm jmen významných osobností tohoto regionu, kterým tyto kameny vzdávají poctu. Nejrychlejší správná odpověď bude odměněna lahví dobrého vína...

Odpověď: JUDr. Jaromír Tomeček, František Neužil, František Václav Kříž, JUDr. František Mojžíš, Zdeněk Mazel, kpt. T.G. Žukov, Jaroslav Střelec, Mgr. Aleš Tinka

Jak jste si možná již povšimli, koncem října byly spuštěny nové webové stránky obce.

Bližší informace o grafice, systematice a funkcionalitách nových stránek jsme již zveřejnili v Kanických listech č. 2/2022 na straně 4 (ke stažení zde: <https://obeckanice.eu/kanicke-listy>), nyní se tedy omezíme jen na několik praktických rad.

Kdo má odkaz na stránky uložený v prohlížeči, upozorňujeme, že nové stránky jsou provozovány na nové doméně obeckanice.eu.

Pokud jste na stávajících stránkách byli přihlášení k odběru novinek e-mailem a chcete novinky odebírat i nadále, musíte se k odběru registrovat na novém webu znovu, a to kliknutím na odkaz „Zaslání novinek“, který naleznete v hnědé sekci „Kontakty“, nebo v šedém zápatí.

Novinky můžete nově odebírat i prostřednictvím mobilní aplikace s názvem Obce na webu, kterou si stáhnete z Google Play nebo na App Store. V aplikaci poté vyhledáte obec Kanice a nastavíte si kategorie informací, které chcete odebírat.

Pracujeme rovněž na možnosti přehrávání hlášení místního rozhlasu přímo z webové stránky.

Věříme, že se vám nové stránky budou líbit a že v nich vždy najdete potřebné informace. Vaše případné postřehy a připomínky k novým stránkám můžete posílat na e-mail urad@obeckanice.eu.

Volby do zastupitelstva obce Kanice (23.–24. 9. 2022)

Petr Kolář

Poslední zářijový víkend se v celé zemi znovu po roce otevřely volební místnosti, aby se tentokrát pro čtyřletá volební období zvolila nová obecní zastupitelstva. V Kanicích se o sedm volných zastupitelských míst utkalo stejně jako v roce 2018 celkem šest kandidujících stran a hnutí.

Po sečtení všech platných odevzdaných hlasů se novými obecními zastupiteli stali (dle pořadí podílů hlasů):

JMÉNO A PŘÍJMENÍ	KANDIDÁTNÍ LISTINA	PODÍL HLASŮ
1. Martin Ondroušek	Společně pro Kanice	890,0
2. Petr Petlach	Budoucnost pro Kanice	671,0
3. Vlastimil Minařík	Občanská demokratická strana	635,0
4. Jan Beran	Společně pro Kanice	445,0
5. Hana Rakšány Dvořáková	Budoucnost pro Kanice	335,5
6. David Neckař	HASIČI KANICE	329,0
7. Blanka Kalivodová	Občanská demokratická strana	317,5

Volební výsledky dále určily pořadí náhradníků jednotlivých kandidátních listin v případě odstoupení některého ze zvolených zastupitelů. Prvními náhradníky se stali (v abecedním pořadí): Dušan Dostál, Nicol Kolářová, Jan Krs a Viktor Štejnár.

Volební účast byla oproti předchozím volbám v roce 2018 (65,29 %) letos nepatrně nižší (59,77 %), přesto stále vysoko nad celostátním průměrem (46,07 %).

Rád bych na závěr poděkoval (1) pracovním

obecního úřadu, starostovi i místostarostovi obce za přípravu volební místnosti a všech potřebných podkladů a také (2) všem členkám volební komise včetně zapisovatelky za pečlivou práci při registraci voličů, vydávání úředních obálek a při závěrečném sčítání hlasů. Na předávací místo do Šlapanic jsme se se právně spočítanými výsledky dostavili jakožto 11. v pořadí (z celkových 40 obcí), což je vzhledem k velikosti obce a vzdálenosti Šlapanic obstojný výkon.

Petr Kolář, t. č. předseda volební komise

Téma – Partnerství s obcí Spillern

Jak jsme tužili Freundschaft

Petr Ševčík

Dnes je partnerství naší obce s dolnorakouskou obcí Spillern všeobecně známo, jak je ostatně zřejmé i z informačních tabulí na vjezdech do Kanice. Letos je tomu již 30 let, kdy to začalo, a tak si dovolíme připomenout, jak se to seběhlo.

Po revoluci v roce 1989 byli čtyři členové Občanského fóra koptováni do stávajícího občanského výboru místní části Kanice (násilně spojených obcí Bílovice n. S., Řícmanice a Kanice). Během roku 1990 došlo k rozdělení sloučeného celku zpět na tři původní obce. Na podzim roku 1990 byly uspořádány svobodné volby do obecního zastupitelstva, do kterého byl zvolen i autor článku. Obec musela fungovat pod vedením nezkušených lidí (zde patří velký dík Vladovi Kalivodovi za nezměrné úsilí od samého začátku). Nicméně jsme se shodli, že by neškodilo získat zkušenosti v některé podobně velké

obci v zemi, kde nebyla demokracie na 40 let potlačena. Nejbližší zemí, kde to bylo možné, bylo Rakousko. Takže zbývalo sehnat nějaký kontakt. Dcera kamaráda mého otce pana Jedličky z Babic n. S., bojovníka od Tobruku a komunisty pronásledovaného člověka, Eva, se provdala po roce 1968 do Rakouska. Takže při její návštěvě u rodičů jsme zjistili, že její manžel (pan Ehmoser) pořádá v létě jakožto ochotnický divadelník se starostou sousední obce Spillern divadelní představení v prostorách statku u Spillernu.

Foto: M. Januzi

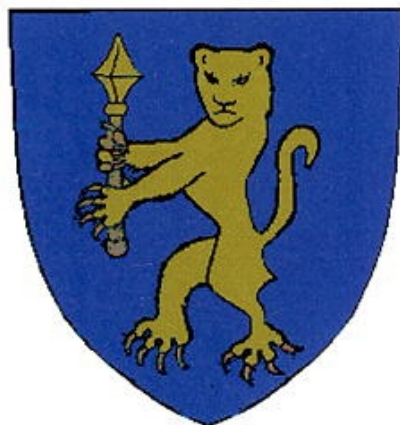
A tak jsme na podzim roku 1992 vyrazili na základě pozvání od starosty Karla Sablika v sestavě Vlado Kalivoda, Věra Mikulášková, Rudolf Svojanovský a moje maličkost do Spillernu na první poznávací návštěvu. Ještě než jsme sedli do auta, zjistil pan Svojanovský, že má propadlý pas. Nicméně v raných devadesátkách nebylo nic nemožného a po telefonátu na policii jej panu Svojanovskému v sobotu ráno na počkání na Kounicově ulici vydali. Do Spillernu jsme přijeli se zhruba půlhodinovým zpožděním a na starém obecním úřadě jsme již byli očekáváni panem starostou Karlem Sablikem, místostarostou Josefem Bedliwym a zastupiteli paní Evou Venisch, Manfredem Jonakem, Herbertem Wienerreutherem a tajemníkem obce Herbertem Zehetmeyerem. Necht' prominou další zastupitelé, pokud jsme

na někoho zapomněli. Tehdy byl již spillernský obecní úřad vybaven jedním počítačem na rozdíl od Kanic, kde byl stůl, papír a tužka.

Obec Spillern je ve zhruba půlhodinové dojezdové vzdálenosti z Vídně, tedy podobně jako Kanice od Brna. Byl nám představen rozvoj obce Spillern posledních let, počínaje novou výstavbou, vybudováním splaškové kanalizace do velké čističky odpadních vod v sousedním Korneuburgu, fungováním spolků atd. Nakonec jsme byli přivítáni ve staré hasičské zbrojnici za obecním úřadem panem Tonim Jarmerem, který nám kromě hasičské techniky představil i „speciální hasičské prostředky“, vesměs o síle 40 %, kterých měli rovněž plnou skříň.

Domů jsme odjížděli s hlavami plnými dojmů a inspirace. Během následujících roků jsme se stali svědky rozvoje obou obcí. Naši zastupitelé, ale i školy, občané, hasiči či farnosti se začali vzájemně navštěvovat a inspirovat. Došlo i na vzájemnou pomoc. Spillern věnoval naší obci zásahové hasičské vozidlo Volkswagen LT. Kanice zase vyřídily milost u prezidenta Václava Havla pro místostarostu Josefa Bedliwego, který měl zákaz vstupu do ČR po incidentu s příslušníkem SNB v šedesátých letech.

Z našich partnerů se po letech stali dobří kamarádi, kteří již nejsou členy zastupitelstva (stejně jako členové první delegace), ale máme vždy velkou radost, když se zase potkáme. Věříme, že naše partnerství bude i nadále pokračovat. Nejintenzivnější je v současnosti neformální spolupráce hasičských sborů obou obcí.

Partnerská návštěva – Kanice ve Spillernu v roce 1996

Partnerská návštěva – Spillern v Kanicích v roce 1997

Výročí partnerství v obecním zpravodaji „WIR“ trhové obce Spillern

Karl Sablik, emeritní starosta; Petr Ševčík

Pro podzimní číslo zpravodaje „Wir“ („My“) napsal emeritní pan starosta Karl Sablik dvoustránkový článek. Zde si dovoluujeme citovat část tohoto článku, přičemž vynecháváme navázání kontaktu a další fakta, která zmiňujeme v předchozím článku.

Po prvním setkání přeskočila jiskra sympatií, ze které se mezi oběma komunitami vyvinulo vzájemné přátelství, a to i na osobní úrovni. Od té doby se téměř každý rok konají vzájemné přátelské návštěvy, abychom poznávali „zemi i její obyvatele“ (jak se v Rakousku říká). Zejména oba hasičské sbory zůstávají v úzkém kontaktu a proběhly i návštěvy školních dětí. Kanice leží v krásném údolí obklopeném zalesněnými kopci. Místo je poprvé zmíněno v roce 1365, tedy v době založení vídeňské univerzity! Kanice měly při naší první návštěvě asi 600 obyvatel, dnes 1 000 obyvatel a jsou pro Brňany lákavým

místem k usídlení. Kanicím v té době dominovala hlavní třída, jako před 100 lety Spillernu. Dnes je toto místo výrazně rostoucí komunitou s vysokou kvalitou života. Kanice mají zajímavé okolí, nedaleko je propast Macocha s krápníkovými jeskyněmi a plavbou po podzemní řece. Nedaleko je bojiště z 2. prosince 1805, Austerlitz (česky Slavkov), kde Napoleon zvítězil nad rakousko-ruskou armádou v tzv. „bitvě třech císařů“. V lesní oblasti kolem Kanic se nachází arboretum, jakési lesní muzeum, které spravuje brněnská „Mendelova zemědělská a lesnická univerzita“.

Pohostinnost v Kanicích, kterou jsme si jako hosté ze Spillernu vždy užívali, se pro nás stala legendou. Naši hostitelé však opakovaně zdůrazňovali, co odkoukali ze Spillernu. Dva příklady: Kanice poznaly možnost řešení problémů, jako je zásobování pitnou vodou nebo zpracování odpadních vod, na nadregionální úrovni, aby jednotlivé obce nemusely vše zajišťovat samy. Dále: Náš územní plán byl inspirací pro Kanice a následně byl v Kanicích vypracován jeden z prvních plánů tohoto druhu v ČR.

Jako projev vzájemného přátelství byla ve Spillernu trvale vyvěšena vlajka Kanic, v Kanicích visí zase prapor Spillernu. Kromě toho byla ve Spillernu pojmenována ulice poblíž obecního úřadu jménem „Kanice Gasse“. Při návštěvě delegace ze Spillernu byl na hlavním náměstí v Kanicích zasazen „Strom přátelství“ (bohužel byl záměrně otráven herbicidem nějakým nepřejícím člověkem – poznámka Šev.). O partnerství bylo oficiálně rozhodnuto na zasedání zastupitelstva dne 23. června 2003 (bod 4. a 5.):

„partnerství“ si bylo vědomo jazykových problémů (mimochodem téměř všichni starší, stejně jako mnozí mladí Češi mluvili německy velmi dobře). Zároveň se zastupitelstvo obce rozhodlo udělit starostovi Vladimíru Kalivodovi čestný prsten ve zlatě, k čemuž pak došlo v říjnu 2003 při otevření nového obecního úřadu ve Spillernu za přítomnosti tehdejšího hejtmana Erwina Prölla. Starosta Kalivoda svým nasazením „prohloubil vztah mezi našimi obcemi a našimi dvěma národy“, jak je uvedeno v odůvodnění. Na oplátku bylo našemu starostovi Karlovi Sablikovi v listopadu 2004 uděleno čestné občanství obce Kanice (informační list prosinec 2004, str. 1). Stalo se tak v rámci ceremonie za účasti hejtmana Jihomoravského kraje. V odůvodnění bylo řečeno, že náš starosta „svou radou a sdílením zkušeností významně přispěl k rozvoji obce Kanice“. Jako vnější znamenání obdržel symbolický zlatý klíč od obce Kanice.

Občané Kanic ve Spillernu v roce 2006

Návštěva Spillernu v Kanicích v roce 2008

Občané Spillernu v Kanicích v roce 2007

Otázky a odpovědi současného i emeritního starosty partnerské obce Spillern

Blanka Kalivodová, Petr Ševčík

Dovolili jsme si formulovat několik otázek pro emeritního starostu Karla Sablika i současného starostu Thomase Speignera. Zde jsou jejich odpovědi:

Co vám třicetileté partnerství s obcí Kanice přineslo?

Karl Sablik: Partnerství nám přineslo vzájemné porozumění společenským a politickým problémům. Rozvinula se i soukromá přátelství. Výměna zkušeností v rámci obcí měla také pozitivní vliv na organizaci hasičského sboru.

Thomas Speigner: Výměna mezi oběma komunitami byla zisková pro obě strany. Je zajímavé vidět, že obě komunity se potýkají s podobnými problémy a že zde lze v některých případech použít stejné přístupy k řešení.

Od Spillernu jsme se hodně inspirovali. Inspirovalo také vás partnerství nějakým způsobem?

Karl Sablik: Způsob a postup, jakým se obec Kanice chopila problémů, jako jsou mateřská školka a škola, nás inspirovaly. Jako příklad nám posloužila rychlost plánování a realizace.

Thomas Speigner: Zejména v posledních deseti letech bylo působivé sledovat, jak se Kanice vyvíjely na poli vzdělávacích institucí, jako je školka a škola. Zde jsme získali důležité informace pro náš nový stavební projekt základní školy ve Spillernu.

Tržní obec Spillern se během našeho partnerství silně rozvinula. Jak z nezávislého pohledu vidíte vývoj obce Kanice za posledních 30 let?

Karl Sablik: Úžasný rozvoj Kanic, progresivní a orientovaný na lidi, je více než působivý. Rozvoj obce byl skutečně imponující.

Thomas Speigner: Obec Kanice se v posledních třech desetiletích skvěle rozvinula. Byla realizována řada významných projektů, jako je nová budova školy a nová budova mateřské školky. Rychlý nárůst počtu obyvatel v Kanicích ukazuje, jak je toto místo pro lidi v okolí Brna oblíbené.

Můžete na základě svých zkušeností doporučit něco, co by se v Kanicích dalo zlepšit?

Karl Sablik: Nechci se vyjadřovat termínem „zlepšit“, tím spíše, že jsme vysoko hodnotili komunální politiku. Myslím, že by se měl a může dále kultivovat tento pozitivní vývoj, měla by být zachována kvalita bydlení (klimaticky i sociálně). To dobré by mělo být zachováno a mělo by se pokračovat v pozitivní správě ve prospěch obyvatelstva.

Thomas Speigner: Zastupitelé obce odvádějí velmi dobrou práci.

Očekáváte, že partnerství bude trvat dalších 30 let?

Karl Sablik: Ano!

Thomas Speigner: Partnerství se za posledních 30 let vyvinulo v přátelství. Toto přátelské partnerství by mělo pokračovat i v dalších desetiletích.

Karl Sablik, Thomas Speigner, senátor Bárek, Vladimír Kalivoda – 25. výročí partnerství 26. 8. 2017

25. výročí přátelství 26. 8. 2017 v Kanicích

Srovnání obcí Kanice a Spillern

Česká republika

Jihomoravský kraj

15 km od Brna

320 m n. m.

Kanický potok a Časnýř

1992 cca 500 obyvatel

2022 cca 1 000 obyvatel

7 zastupitelů

autobus

MŠ, ZŠ 1. – 9. ročník

praktický lékař, zubař

Rakousko

Niederösterreich

28 km od Vídně

170 m n. m.

Dunaj

1992 cca 1 500 obyvatel

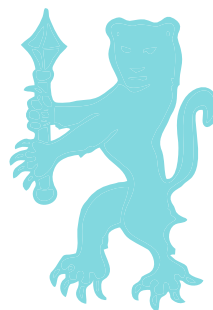
2022 cca 2 100 obyvatel

21 zastupitelů

vlak, autobus

MŠ, ZŠ 1. – 5. ročník

2x praktický lékař, zubař

Zprávičky z MŠ a ZŠ

Školní psycholožka

Ondřej Dostálík

Základní škola a Mateřská škola Kanice má od začátku tohoto školního roku novou posilu – školní psycholožku Mgr. Ing. VĚRU NOVOTNOU. Dříve působila jako vyučující na základní i na střední škole. Je autorizovanou osobou (MŠMT/MPSV) pro profesí kouč a lektor dalšího vzdělávání, akreditovanou mediátorkou a psycholožkou. Má dlouholeté zkušenosti s problematikou traumatu, osobnostním rozvojem mládeže a dospělých, včetně osob opouštějících institucionální zařízení (dětské domovy, výchovné ústavy).

Náplní práce paní psycholožky je zkoumat a upravovat třídní klima, pomáhat při krizových situacích ve škole i v rodině, usměrňovat chování žáků, zpracovávat a vyhodnocovat diagnostická měření a poskytovat konzultace pro žáky, pedagogy a rodiče ve škole i mimo ni. Jako lektorka a koučka pro práci se stresem, syndromem vyhoření, kariérním a profesním růstem řadu let spolupracuje se zdravotnickými, firemními i školskými organizacemi.

Činnost školního psychologa je samostatná poradenská činnost, která není přímou součástí vzdělávací

činnosti školy. Paní psycholožka je financovaná z výzvy MŠMT č. 02_22_002 Šablony pro MŠ a ZŠ I Operačního programu Jan Amos Komenský.

Ve škole je každé pondělí a úterý od 7:30 do 14:30, individuálně po domluvě i později. Kontaktovat ji můžete školním elektronickým systémem Edookit, e-mailem (vera.novotna@zskanice.cz) nebo telefonicky (545 227 268).

Věříme, že nám všem bude velkou oporou a pomůže těm, kteří to budou potřebovat.

Nově můžete naši základní školu sledovat na Facebooku a Instagramu!

Tradiční odpověď na nudnou rodičovskou otázku: „Jak bylo ve škole?“ – „DOBŘÝÝÝ“, již může být minulostí. Stačí naši školu sledovat na sítích a doma se nad fotkami můžete s dětmi pobavit o tom, co zajímavého zažily. Na [Facebooku](#) i [Instagramu](#) nás najdete jako **ZŠ Kanice**.

V Kanicích to po covidové etapě řádně ožilo!

Nicol Kolářová

Kulturní život v Kanicích od vydání posledního čísla Kanických listů rozhodně nezamrzl, ba právě naopak. Nechyběla žádná tradiční událost od kanických Krojovaných hodů až po říjnovou Masarykovu vatru.

V poledne 25. června zaplnili Kanice krojovaní, zatančili sousedům pro radost a odpoledne se zdálo, že jejich zvaní bylo opravdu úspěšné. Návštěvníky po celé **Krojované hody** (1) provázela kapela Šohajé, mládež i dospělí předvedli tradiční Moravskou besedu, někteří poprvé, někteří jako zkušení matadoři. Pro všechny to ale byl jistě báječný zážitek, stejně tak i večerní zábava. Májka byla úspěšně skácena 20. srpna.

Na přelomu července a srpna se po Oslávce proháněli **táboroví Vikingové** (2). Zažili četná dobrodružství, spoustu zábavy a příroda je taktéž řádně otestovala.

S **létem** jsme se doslovně **rozloučili** 3. září (3), krásné počasí bylo objednané přesně na sobotu a pak bylo šmahem pryč. Kaničtí hasiči oslavili dopoledne 130 let od založení SDH, odpoledne pak dopřáli místním plnou náruč zábavy jak pro malé na hřišti, tak pro velké během večerní zábavy.

2

Foto: D. Neckář

Foto: D. Neckář

2

2

Foto: V. Neckářová

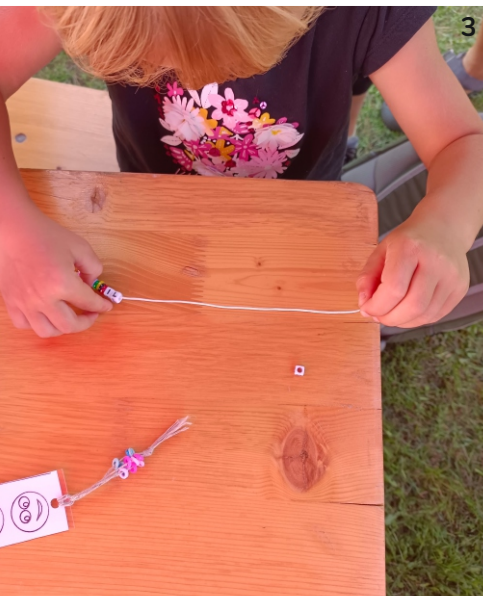
2

Foto: V. Neckářová

3

Foto: J. Krs

3

3

15

17. září proběhlo v Kanicích bez zábrán – schopností, umu, zábavy, národů, vstřícnosti, pohostinnosti – již po čtvrté dopoledne v montérkách, odpoledne ve fraku, aneb akce **Zažít Kanice jinak** (4). Hudba, výměnný obchod, divadlo, dobré jídlo z různých koutů Evropy, skvělá káva, hasiči, dílny, koníčky, hendikep bez bariér, čisté zuby, ještě barevnější jaro okolo školy – to všechno v Kanicích máme rádi.

Letos se uskutečnila po delší době dětská olympiáda (8. října), o které se více dočtete ve sportovní rubrice.

16. října se u Zvoničky objevilo pár desítek strašidelných oranžových hlav – proběhlo podzimní **dýňování** (5). Návštěvníci odcházeli obtěžkáni nejen dýněmi, ale i lucerničkami a sádrovými odlitky.

Foto: H. Rakšány

A navíc s plným žaludkem dušičkového pečiva a výborných polévek. Také si mohli nově projít parádní audiostezku o Jacku O'Lanternovi, a to celý následující týden.

No a sobotní dopoledne 22. října jste si letos mohli prožít při **tvůrčí činnosti v herničce** (6) na obecním úřadě, odkud jste si mohli odnést vlastnoručně ušitou podzimní výbavu pro své ratolesti nebo i pro sebe – čepice, čelenky, nákrčníky vzduchem jenom létaly. A mlžný podzimní večer s připomínkou vzniku Československé republiky téhož dne zakončit u pořádného ohně, s opékáním špekáčků na přidružených ohýncích vedle slavnostní **Masarykovy vatry** (7).

Foto: H. Rakšány

Foto: H. Rakšány

Foto: H. Rakšány

Foto: H. Rakšány

Foto: H. Rakšány

Foto: H. Rakšány

Foto: P. Petlach

Foto: V. Neckářová

Foto: I. Kovářová

Foto: J. Krs

Skvosty avantgardního umění na dosah

Zuzana Urválková

Ať náhodou či úmyslně zavítat do Jedovnic, Senetářova či Kotvrdovic na mši znamená pro mnohé z nás nejedno překvapení. Místo tradiční kostelní výzdoby narazíme na skvosty moderního výtvarného umění a architektury 60. let, jimiž by se mohly pyšnit galerie nejen v Brně a Praze, ale ve světě vůbec.

V neděli 11. září se farníci z Bílovic n. S., Babic n. S. a Adamova vypravili na prohlídku kostela sv. Petra a Pavla v Jedovnicích, sv. Josefa v Senetářově a kaple Božského Srdce Páně v Kotvrdovicích, do míst spojených s působením odvážného a obětavého kněze a děkana v Jedovnicích, P. Františka Vavříčka, který se zasadil o rekonstrukci těchto památek v duchu liturgické reformy II. vatikánského koncilu (1962–1964) a pro výzdobu interiéru získal přední avantgardní umělce, jako byli Mikuláš Medek, Ludvík Kolek, Jan Koblasa, Karel Nepraš či Josef Istler. Zatímco Koblasa se v dané době podílel na rozsáhlé architektonické modernizaci oltářního prostoru (tzv. presbytáře) a v roce 2014 byla podle jeho návrhu vytvořena v průčelí kaple plastika Božského Srdce, Medkovy výrazně zbarvené obrazy zdobí oltář v jedovnickém kostele sv. Petra a Pavla, v kapli v Kotvrdovicích (obraz Božského Srdce Páně) a v Senetářově se nachází Medkova osobitě ztvárněná křížová cesta, doplňující tyrkysově odstíněný oltářní triptych Ludvíka Kolka. Kolek byl rovněž autorem vitráží a dalších vnitřních úprav.

Spíše malý než velký, avšak tvarem nepřehlédnutel-

ný kostel sv. Josefa připomíná loď, která na svou palubu přijímá věřící a veze je k Bohu. Jeho historie je dle místní kroniky a zdejších pamětníků vsutku pohnutá: političtí hodnostáři výstavbu nového kostela, povolenou koncem 60. let v čase politického uvolnění, ostře sledovali. Nelibě nesli dobrovolnou pomoc brigádníků a zdárné dokončení nijak nepodporovali. V červenci 1971, kdy byla v kostele sloužena první mše svatá, se do Senetářova dostavilo neuvěřitelných 15 000 věřících z celé republiky, což způsobilo značný rozruch, na který si mnozí ještě dobře pamatují. Kostel si však na vysvěcení musel počkat až do roku 1991, když jej u příležitosti svěcení nových varhan slavnostně posvětil tehdejší brněnský biskup Vojtěch Církle.

Během prohlídky zmiňovaných kostelů a kaple, kterou doprovázel výklad pana doc. Pavla Kopečka z Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, si mnozí z návštěvníků uvědomili, že i moderní umění může ve své abstraktnosti podávat hluboké a nekonvenčně pojaté svědectví víry a zároveň neztrácet nic ze své umělecké kvality.

Na úvod si shrňme dvě významná data z předminulého století, roky 1872 a 1892. V těchto letech byly ve Spillernu a v Kanicích založeny jednotky sborů dobrovolných hasičů nebo také (jak se říká na jih od hranice) Freiwillige Feuerwehr (FF). Partnerství Spillernu a Kanic nám přináší inspiraci – přispívá k rozvoji a zkvalitnění života v naší obci. U hasičů tomu není jinak, vzájemnou spoluprací ale vzali pevně do rukou a posunuli na další úroveň.

Kolegy hasiče z Rakouska můžete vidět na našich akcích v Kanicích. V nedávné době např. na oslavě 130 let vzniku SDH nebo na začátku letošního léta na hodech (na fotografii 2 Alex Mattausch, velitel výjezdové jednotky FF Spillern). To je ovšem jen pomyslný viditelný vrcholek ledovce.

To, že hasiči si nejen mají pomáhat, ale také to skutečně dělají, bylo vidět v roce 2007, kdy nám naši kolegové ze Spillernu darovali zásahový automobil Volkswagen LT (fotografie 1). Oproti tehdejšímu výjezdovému vozidlu (Avie A31) to byl značný posun kupředu. Vozidlo nám sloužilo k plné spokojenosti téměř 10 let, kdy bylo nahrazeno dopravním automobilem Iveco. Tím ale zajímavý příběh našeho „velkého folkiša“, jak jsme auto familiárně říkali, nekončí. Po domluvě s rakouskými kolegy jsme jej „vrátili“ do místa jeho rodiště a po částečné repasi jej čekala další cesta – tentokrát k hasičskému sboru v sousedním Maďarsku. Vedle znaku Spillernu a Kanic je nyní na vozidle nápis: „ÖNKÉNTES TÚZOLTÓ EGYESÜLET CSÖNGE“. No – Csonge je jméno obce a co znamená ten zbytek, to se můžeme pouze domýšlet...

Spoluprací rozvíjíme i na úrovni profesní. Členové naší jednotky mají možnost využít výcvikové zařízení hasičů v Rakousku – možnost, která se běžným jednotkám z ČR nenaskytne. Vzájemně si vyměňujeme zkušenosti a pomáháme si s pořízováním výbavy. Společně jsme například v letošním roce pořídili do výbavy proudnice – zařízení pro rozptyl a regulaci proudu vody při hašení. Díky možnosti hromadné objednávky a zvláštní nabídky, kterou měli spillernští hasiči sjednanou, jsme je pořídili za zlomek běžné ceny.

Partnerství přerostlo časem do roviny osobních přátelských vztahů. Nežřídko se vzájemně navštěvujeme, když má hasič z naší či spillernské jednotky „cestu kolem“. Hasiči jsou si oporou i v těžkých životních chvílích, letos na jaře jsme se jeli do Spillernu naposledy rozloučit s přítelem, kterého jsme v Kanicích často potkávali, Adolfem Grafem.

Na oslavě 150. výročí vzniku FF Spillern se mi podařilo pořídit fotografii z obálky aktuálního zpravodaje. Není nijak zvlášť zajímavá, ale prezentuje náš příběh – že lidé stejného nadšení a zaměření se spolu přátelí bez ohledu na hranice, jazykovou bariéru i věkový rozdíl. O tom jsou hasiči.

1

19

2

Dětská olympiáda v Kanicích

Petr Kolář

V kolektivu osob zapojených do aktivit TJ Sokol Kanice jsme se rozhodli dne 8. října uspořádat na hřišti u místní ZŠ dětskou olympiádu.

Původní myšlenka se úspěšně rozvinula a během plánování se vyjasnilo, jak přesně olympiáda proběhne. Nakonec jsme zvolili šest různorodých sportovních disciplín (sprint na 50 m, hod na cíl, dřepy na čas, hod do dálky, skok snožmo a překážkový běh), aby si děti vyzkoušely svou všestrannost. Právě tu je vhodné v dětském věku rozvíjet co nejvíce. Hlavním cílem bylo, aby si děti odpoledne užily a aby našly motivaci úspěšně dokončit všechny disciplíny. Vždy po dvojici disciplín jsme provedli jejich střídání.

K vidění byly urputné (často např. sourozenecké) souboje i obdivuhodné výkony. Kdo z vás dospělých čtenářů zvládne udělat 61 poctivých dřepů za jednu minutu? Zeptejte se Šimona Macháta, jak na to... Eliška Pernicová by se zase se svým žabím skokem umístila mezi prvními i ve starší věkové kategorii.

Podobně jako v atletickém víceboji se končilo vytrvalostním (u nás navíc překážkovým) během, po jehož dokončení se již mohli všichni účastníci zhluboka vydýchat, protože měli olympiádu za sebou. Nejlepší tři výkony v každé ze tří věkových kategorií byly navíc oceněny medailemi, ale vítězem byl každý, kdo všechny disciplíny splnil.

Při závěrečném vyhlášení si každý zasloužil potlesk i drobnou, na míru šitou odměnu. Děk patří celému organizačnímu týmu, dle ohlasů se akce vydařila. Po skončení olympiády jsme sesbírali řadu podnětných připomínek ke zlepšení organizace pro příště. A tak nám nezbyde, než připomínky zapracovat a uspořádat olympiádu znovu během příštího roku. Tak klidně s dětmi trénujte, možná do některých disciplín zapojíme i vás, rodiče. Dáme včas vědět, kdy tomu tak bude.

Sokolský běh republiky 28. října 2022

Jan Drábek

San Francisco, Dallas, Lisabon, Curych a Babice nad Svitavou. Ano, do takové společnosti se naši sousedé z Babic n. S. dostávají vždy 28. října díky pořádání Sokolského běhu republiky při příležitosti oslav výročí vzniku samostatného československého státu. Inspirací pro založení této každoroční tradice od roku 2019 byl původní tzv. rozestavný běh 28. října 1919, jehož uspořádáním se sokolové rozhodli každoročně připomínat nejvýznamnější český svátek.

Letošní již čtvrtý ročník se konal na 53 místech ČR a osmi místech v zahraničí a byl okořeněn oslavou 160 let od založení České obce sokolské. Účast na letošním Sokolském běhu v Babicích n. S. si i přes mlhavé počasí nenechalo ujít 98 běžkyň a běžců; 42 v dětských kategoriích a 56 v hlavním závodě. Nepřehlédnutelnou stopu ve výsledkových listinách zanechala i početná výprava kanických příznivců

běhu, která měla po doběhu možnost nasávat nejen svařené víno s gulášem, ale i úžasnou sváteční atmosféru výborně zorganizované sportovně-spoločenské akce. Pro více informací sledujte www.behrepubliky.cz a příští rok, 28. října 2023, to společně oslavme na startu! Třeba ve Washingtonu, anebo v sousedních Babicích n. S.

Rozvrh tělocvičny 2022

Letošní rozvrh tělocvičny s programem TJ Sokol naleznete přehledně na webových stránkách obce: [ŽIVOT V OBCI - TJ SOKOL](http://www.zivotvobci-tjsokol.cz)

Jezdíme na (retro)hory ...

Karel Horáček

Na hory jsme začali pravidelně jezdit v roce 1994. Nápad vznikl na čtvrtém táboře s junáky z Ochozi u B. na Zámečku v létě 1993. Kamil tehdy pracoval v Chiraně, která vlastnila v Lázních Lipová chatu Chiranka, a domluvil pobyt. Přijelo se v úterý večer a zpět se odjíždělo v sobotu odpoledne. Z Kanic tam byl tehdy z vedoucích Pepa s Maruškou. Další roky už jsme pobyt domlouvali sami. S asi tříletou přetřzkou let 2013–2015 a covidovou pauzou v roce 2021 tam jezdíme pořád. Byly roky, kdy nás bylo přes 60 a museli jsme zajistit ubytování i v chatě Pod Točem (ta byla přes cestu naproti, dnes je tam nový stejnojmenný hotel). Byly ale také roky, kdy nás bylo s bídou 25 a pro tento nezájem se po roce 2012 na hory jezdit přestalo. V roce 2015 (po tříleté pauze) to Václav nevydržel a „nastartoval“ hory znovu. Od tohoto roku se dělají zájezdy s přízviskem RETRO.

Organizátorem prvních zájezdů bylo středisko junáka Kanice, po jeho zániku pak Hodový výbor spolu s obcí Kanice. Zpočátku tam byli z větší části účastníci z řad dětí, ale jak šel čas, tak nějak všichni dospěli, mají své rodiny a jezdí už se svými dětmi (a my starší s vnoučaty)... Na Chirance se vystřídal několik majitelů, ale režim zájezdu je za ty roky pořád stejný. Bereme autobus, který je k dispozici po celou dobu pobytu a každý den nás rozveze buď na Červenohorské sedlo, na Ramzovou, nebo do Petříkova... Komu se nechce, může lyžovat na Lázeňském vrchu v Lipové (kousek od Chiranky), nebo se nechat dovézt zdarma minibusem na sjezdovky Miroslav. Kdo chce, jde na svah nebo na běžky, kdo nechce lyžovat, může jít jen tak na procházku třeba do Jeseníku nebo k lesnímu baru v Horní Lipové. Vzhledem k tomu, že kousek od ubytování jezdí vláček, není nutné se vázat jen na autobus.

Podvečerní volný čas vyplňujeme aktivitami, jakými jsou např. koupání (v bazénu v České Vsi, v poslední

době pak pronájmem wellness areálu v hotelu Helios v Lipové), kuželky v kuželně v Jeseníku, v některých letech přednášky o horách, přírodě... Pokud je špatné počasí (vítr, déšť), máme náhradní program – např. zájezd do termálů ve V. Losinách, do blízkých jeskyní apod... Za ty roky co na hory jezdíme, se nestalo, že by nebyl vůbec sníh. Počasí objednáváme s předstihem vždy u pana Kopeckého. Jen jednou už více než tři týdny před odjezdem nebyl sníh nikde, kromě Figury na Ovčárně. Měli jsme vymyšlený náhradní program s jedním výjezdem na lyže na Praděd. Když jsme dorazili v úterý večer do Jeseníků, shledali jsme, že je všude opravdu „zeleno“. Smíření s nepřízní osudu a naštvání na mistra Kopeckého jsme šli spát. V noci se probudím a nevěřím vlastním očím. Venku chumelí, chumelí a chumelí... Do rána napadalo přes půl metru sněhu. Museli jsme odházet autobus, abychom se dostali na silnici a nakonec to byla jedna z nejlepších lyžovaček...

Sólový koncert na Smrku

Minulé století – autobusem na hory

Pohled od chaty Jiřího na Šeráku

Na horách se nejen lyžuje, ale také kulturně žije. K tomu na Chirance slouží velká jídelna s hernou pro děti, přivezené hudební nástroje a hlasy, stolní deskové hry, stolní fotbalík, ping-pong, karty, a také degustace přivezených domácích pochutin a tekutin, které podporují dobrou náladu. A pak se někdy vymýšlejí „kraviny“. Pokud některý fotograf dobře nestřeží svůj digitální foťák, zjistí pak doma při prezentaci zážitků, že nafotil ve slabé chvíli ledacos a ani o tom neví. Také tvrdí spáči to nemají na horách jednoduché... Kolikrát se některý z nich ráno probudil i s postelí na chodbě nebo na podestě schodů, v papírové čepici, řádně pokérováný či jinak vytuněný... Vznikla zde i nejedna sázka. Někteří se pak nesli v batohu přes Petříkov, jiní museli vynést kytaru na hraničnick na Smrku, zahrát a vybírat do klobouku od vykulených běžkařů zasloužený obolus...

Hory jsou ale také nebezpečné a zrádné a potkaly nás tam i nepříjemné situace. Ta první se stala hned na prvním zájezdě v roce 1994 (zde jsem nebyl a znám to z vyprávění – přímým účastníkem byl můj, tehdy malý, synek...). Za celkem slušného dne se skupina dětí vydala s ochozským vedoucím Petrem z Ramzové na chatu Jiřího na Šeráku. Cestou se udělalo mizerně, padla mlha, začalo fučet a do toho padala protivná ostrá ledová krupice. Lanovka přestala jezdit, vidět nebylo na půl metru. Několik kilometrů a hodin tápání – napřed kus na chatu Jiřího, pak po sjezdovce dolů, od sloupu ke sloupu. Skupinka došla dolů zcela vyčerpaná. S čerstvě nabytým obrovským respektem k horám a k počasí pak dorazila večerním vlakem na Chiranku. Kamil, který byl u prvního zájezdu jako hlavní vedoucí a organizátor, ztratil šedozelenou barvu až po návratu domů...

U druhého faux pas už jsem byl. Zásadní rozhodnutí padlo na chatě Jiřího. Původně jsme chtěli, tak jako v jiných letech, projet po hřebenu přes Keprník a Vřesovou studánku na Červenohorské sedlo. Liba mi kdysi slibovala, když jsme se brali, že mne bude ve všem dobrém i zlém všude následovat, ale tam, podporovaná Věrou, se nějak „cukla“. Vymyslely, že „sjedeme“ na běžkách po žluté TZ dolů a krásně a v pohodě dojedeme rovnou do Lipové. Že šlo o dost blbý nápad, bylo jasné už po prvních 250 metrech. Sněhu tenkrát byly asi dva metry. Na prvních pěti stromech žlutá značka byla, ale pak zmizela pod sněhem a vidět bylo jen koruny stromů. Ze strmého srázu bylo znát, že tam dole prosvítá v dále mezi stromy něco rovnějšího, ale nešlo tam dojít. A zpátky nahoru už vůbec ne... Každé proboření pod škraloup obnášelo pád a zaboření se po krk do sněhu. Pak následovalo šplhání se ze závěje za pomoci vršku nejbližšího stromu, potom bylo nutné provést ekvilibristiku a nasadit si krkolomně běžky, ujet cca 15 metrů, spadnout a vše si znovu zopakovat. Bylo nás tam asi 15, z toho více než polovina dětí. Těch cca 800 metrů jsme „jeli“ asi 2,5 hodiny, někteří to celé odplavali ve sněhu s běžkami v ruce. Dole na mne jeden z ochozských kluků volal, ať mu pomůžu – propadl se do koryta vymletého potokem a bylo z něho vidět jenom kolečko a špičku lyžařské

hůlky, kterou mával v ruce nad hlavou... Takovou intenzitu vzývání svatých za minutu jako tam jsem už nikdy jindy v životě neslyšel. Nedokážete si představit tu úlevu, když jsme konečně, totálně vyčerpaní, narazili na cestičku, na které se rýsovaly obrysy zbytků staré lyžařské stopy. Tady Václav projevil své vůdcovské schopnosti (škoda že ne už tam nahoře, když se lámal chleba...) a pronesl jednu ze svých památných vět: „A teď pojedeme po této stopě dolů, ať vede třeba do...!“ A tak jsme jeli... Asi po hodině jsme narazili na širší cestu a pak za další hodinu jsme uviděli domky a za nimi silnici. Po chodníku šel kluk s brašnou na zádech. Zeptal jsem se ho naivně, jestli jsme dobře v Lázních Lipová... Začal se přitrouble usmívat a škrábat na hlavě, načež nám sdělil, že nejlépe bude, když se odebereme na autobusovou zastávku, koupíme si lístek do Jeseníku a tam se vyptáme dál na cestu... Autobus do Jeseníku jel naštěstí skoro hned. Na nádraží jsme koupili dětem čaj a sobě čaj s dvojitým rumem, abychom oslavili přežití...

Malí běžkaři před Švycárnou v roce 2022

Běžkařské družstvo v roce 1999

Vrchní u rozcestníku pod Švycárnou

Radkovy „příhody“ a Vladovy hostie

Jeli jsme na běžkách trasu z Červenohorského sedla na Praděd a zpět. Počasí nic moc... Na Švýcárně jsme se při výstupu zastavili na polévku. Radek, kterému ráno na snídani nesedly rohlíky, nám sdělil, že ho rohlíky tlačí a že tady na nás počká a ať si na něho na Pradědu „něco dáme“. A to jsme také udělali... Těch 67 pradědů vypitých na něho a na jeho zdraví nám do dneška neproplatil...

Další rok už Radek na Praděd dojel. A bylo tehdy luxusní počasí. Místo hospody jsme vyjeli výtahem na rozhlednu. Zde je nejvyšší pevný bod v ČR, vyšší než vrchol Sněžky. Sklo bylo čisté, a tak jsme fotili výhledy. Radek poslal fotku přítelkyni. Vzápětí mu došel prostřednictvím SMS dotaz: „Odkud to je?“ „Z vrtulníku“, zněla pohotová SMS odpověď. Následovalo další cinkání v jeho telefonu a série zvědavých dotazů: „Co se Ti stalo? Kam Tě vezou? Zaplatí vrtulník pojišťovna?“ Že je mu „prd“, pochopila až v pondělí, když přišel po svých slavnostně do práce...

Zažitým rituálem byly dlouho Vladovy ranní „hostie“. Jednalo se o kolečko sladké vánočky namazané máslem, v tom zasazený stroužek česneku a vše řádně zasypané vegetou. Vlodo tvrdil, že je to abnormálně zdravé a kdo s tím nesouhlasil nebo to nejedl, ten byl „divný“. Požívalo se to ihned po probuzení (většinou ještě v pyžamu) a když už nic jiného, tak to alespoň spolehlivě navracelo ztracenou chuť na pivo. Byli jsme tenkrát ubytovaní na chatě Pod Točem. Po ranním „přijímání“ jsme se odebrali na snídani. Na dotaz číšníka, co si dáme k pití (myšleno káva, nebo čaj), Vlodo, kterému se po požití několika ranních „hostií“ po předešlém večeru už dostatečně zregenerovaly chuťové buňky, odpověděl: „Pivóóó!“ Číšníka to nějak neohromilo a zanotoval: „Pivóóó točím až od desítil!“ Na další odpověď už ale neměl return... „No tak jich natoč deséét, nééé.“ Něco na to zadrmlol a po chvíli donesl na tácu deset krásně natočených snídaní...

Volná místa pro rok 2023!

Hory se v roce 2023 konají o jarních prázdninách, odjíždí se tradičně v úterý odpoledne s návratem v sobotu po páte. Aktuálně (po odhlášení některých účastníků) máme volné dva pokojíčky, každý pro 2–3 osoby. Přihlásit se dá na obecním úřadě...

Kanická řemesla a koníčky

Křehká krása od paní Aleny Pozorské

H. Rakšány

Malá pracovna v přízemí rodinného domu u hlavní slinice v obci, tlumené světlo a příjemná atmosféra nabitá ochotou, pílí a kreativitou. Nebyla jsem u paní Aleny Pozorské na návštěvě poprvé a pokaždé jsem odešla se stejně pozitivním zážitkem. Ona snad činnost, které se v pracovně paní Pozorská již celá léta s nadšením věnuje, ani jiné pocity vyvolat nemůže.

Když se do Kanic s manželem v roce 1993 vrátila, prošla si zdravotními obtížemi, které ji přiměly hledat způsob, jak posílit ruce. Tehdy jí tatínek navrhnul spojit se s paní Ruibarovou z Babic n. S. a naučit se u ní paličkování. A tak se stalo, že si paní Alena tuto krajkářskou techniku vyzkoušela a ihned jí propadla. Nemaje řádné vybavení, začala doma paličkovat na ořezaných tužkách. Celý rok potom trvalo, než se uvolnilo místo v kurzu paličkování při SVČ Lužánky, kde nastoupila do učení ke známé paličkářce paní Malátové. Zde po dvou letech učení a obhájení svých prací na Střední umělecké škole textilních řemesel v Praze získala osvědčení. Zkoušky úspěšně složil pouze ten, kdo je schopen dokázat nejenom zručnost, ale také znalost techniky a jednotlivých

předepsaných vzorů. V kurzu paličkování potom pokračovala dalších 20 let, dokud tuto aktivitu neutnula pandemie Covidu-19.

Paní Alena dnes neovládá pouze techniku paličkování krajky, ale rovněž teorii a historii tohoto křehkého řemesla. Její knihovna je vybavena literaturou mapující paličkářskou cestu u nás, od tradičního zpracování a vzorníků až po moderní design a současné návrhy. V knize Paličkování od již zmiňované Lenky Malátové jsem se dočetla, že historie tohoto řemesla u nás je dlouhá již 450 let a nejstarší krajkářskou oblastí na našem území je region Krušných hor. V roce 1561 zde v oboru paličkování krajky začala po smrti živitele rodiny podnikat Barbora Uthmannová. Paličkování potom

v Krušných horách v 16. stol. provozovalo na 10 000 krajčáček a krajčářů a řemeslo se rozšířilo na Šumavu a do Orlických hor. Třísetletou tradici zásadně utlumila až strojová výroba na konci 19. stol. Naprostý úpadek krajčářského řemesla potom znamenal odsun německého obyvatelstva po 2. světové válce. Jedině Orlické hory jsou místem, kde tradice ručně vyráběné krajky zůstala živá.

V současnosti se u nás krajčářky (paličkářky) počítají na jednotky, možná desítky a naše obec má vlastně ohromné štěstí, že zde paní Alena toto řemeslo provozuje. V období kolem roku 2000 se snažila základy paličkování předat nové generaci a vedla na místní základní škole kroužek. Jeho výsledkem je společná práce žáků, kterou dodnes můžete v hale školy obdivovat. Možná si někteří z vás vzpomenou na to, jak kdysi překládali paličku přes paličku... Paní Pozorská se rovněž pravidelně setkává s ostatními paličkářkami ze širokého okolí – posedí v útulné pracovně, paličkují a vyměňují si zkušenosti i návrhy krajk a snaží se tak vlastně udržet tuto tradici živou. Pravidelně navštěvuje krajčářské akce v Praze,

Valašském Meziříčí i ve slovenských Krakovanech. V blízkém okolí se účastní předvánočních akcí, kde nabízí své výrobky.

A v čem vlastně tkví kouzlo paličkované krajky? Křehká pavučina, které má člověk téměř strach se dotknout, aby ji nepoškodil. Vzniká na tzv. herduli, látkovém válci naplněném senem nebo přesátými pilinami. Herduli jsou různé typy, záleží na velikosti výsledné práce. Na herduli se připevní podvínek, tedy předloha nakreslená na papíru, a pomocí párů dřevěných paliček se bavlněné vlákno našpendlené špendlíky na podvínek kříží do výsledné krajky. Že se už ztrácíte? Jen se za paní Pozorskou zastavte. Uvidíte sami tu nádheru, tu lehkost, se kterou kmitá prsty; zaposloucháte se nejen do ťukání dřevěných paliček, ale i zajímavého vyprávění. Na vlastní oči se budete moci přesvědčit, že obecné povědomí o tom, že paličkováná krajka je splet uzlíků, je čirý nesmysl. Že každá práce, ať je sebevětší či sebesložitější, má pouze jeden jediný uzlík, ten zakončovací. Celá krajka je tak soustava navzájem překřížených vláken.

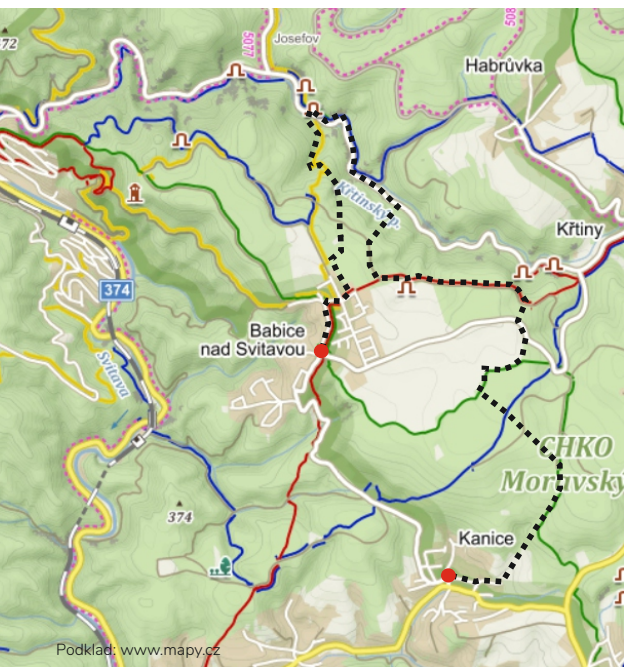
K paličkování používá přírodní materiály, Iněné a balvněné nitě, barevné bavlnky, ale i nitě hedvábné, občas i opravdu luxusní metalické a zlaté. Na lem a zdobení lze přidat tzv. žinylku. A protože ráda hledá nové možnosti a nebojí se experimentovat, použila při své práci např. i měděný drátek. Kombinuje materiály a typy vláken, do svých kreací zakomponovává korálky, skleněné či kovové doplňky nebo přírodniny. Tato krajkářská technika prostě nezná hranic a záleží pouze na kreativitě, zručnosti a trpělivosti paličkáře, jak daleko si dovolí ve své práci zajít. Po zhruba šesti hodinách čisté práce (u větších kusů to mohou být až týdny) je nutné krajkou zafixovat. Dříve se tužilo směsí rozpuštěného polystyrenu a toluenu, paní Alena ale v poslední době používá jednodušší fixaci velmi silným lakem na vlasy.

Pro paní Pozorskou se paličkování postupně stalo náplní života. Sama říká, že jakmile člověk jednou s tímto řemeslem začne, nemůže přestat. Stále se

nabízejí nové vzory, ornamenty, nové techniky, které je třeba si vyzkoušet. Při práci z velké většiny využívá návrhy ostatních paličkářek, ale v poslední době se pouští i do vlastních vzorů. Nevyčerpatelným zdrojem inspirace je jí příroda, ráda zpracovává zejména motivy fauny a flóry, a tak se mi mohla třeba pochlubit krajkou, která vznikla podle motivu z obalu na čokoládové „kočičí jazýčky“. Rozsáhlá práce paní Aleny má již dávno přesah našeho regionu – pro naši partnerskou obec Spillern v Rakousku upaličkovala znak obce, na objednávku pátera Prnky ze Křtin dodala tři obrazy, z nichž jeden, obraz křtinského chrámu, doputoval až do Vatikánu jako dar kardinálu Giovanni Coppovi. I v Kanadě, USA, Itálii, Nizozemsku, Belgii, Anglii, Austrálii nebo Jižní Africe se lidé těší z křehké krásy od paní Aleny Pozorské z Kanic. **Jsme rádi, že Vás zde máme, paní Aleno, a doufáme, že Vaše práce bude ještě dlouho dělat radost nejen Vám, ale i nám ostatním!**

Do Babic n. S. autobusem, kolem Malé Macochy, Vepřku a Vaječnicku na babický Hrádek a kolem sv. Antonička a Větrné propasti zpět do Kanic (13 km)

Na dnešní výlet použijeme autobus. Vystoupíme na horní zastávce v Babicích n. S. a vyrazíme po červené turistické značce (TZ). Za posledním domem u lesa se dáme vlevo chodníkem za zahrady k Malé Macoše. Připomíná dolování rud, což byla vedle zemědělství, vápenictví a těžby dřeva jedna z mála možností obživy v tomto kraji. Na Babické plošině se nacházela řada kutacích polí. Malá Macocha (dříve v důlní míře zvaná Barbora) dosahovala hloubky 42 m a byla jedním z větších areálů. Vytěžená ruda se svážela koňmi na kopec nad Josefovským údolím a odtud byla spouštěna po dřevěných korytech do osady Josefov, kde se zpracovávala.

Od Malé Macochy se vydáme lesní cestou na sever, přejdeme Skatulovou cestu a pokračujeme dolů. Narazíme na krmelec a od něho se vydáme asi 100 m po chodníčku na nádhernou vyhlídku „Na velkých skalách“. Když se pokocháme výhledy pokračujeme kolem Vepřku dál až k údolí Vaječnicku.

Pojmenování Vaječnick vzniklo podle ústní legendy po roce 1645, kdy byly Babice n. S. vypálené Švédy.

Švédové s kořistí tudy projížděli a babičtí, rozuteklí a skrytí s dobytkem v lesích, jim z pomsty převrhli do údolí jeden z vozů, který byl mj. naložený i ukořistěnými vejci. Odtud Vaječnick...

Doba, kdy Švédové takřka čtyři měsíce neúspěšně obléhali Brno, byla pro místní krutá. Početné švédské vojsko si zajišťovalo obživu drancováním okolních vesnic a obléhání vzdalo, až když nebylo kde brát. Ve švédské družině byli i čeští emigranti – zrádcové. Mezi nimi blanenský šlechtic Šlejnic, který kraj znal a dovedl Švédy oklikou přes Líšeň, Babice n. S. a Josefov na Nový hrad. Nový hrad byl vyplněný a vypálený. Nenahraditelná je ztráta písemností a archiválií, které zde byly ukryty. Velitel švédské hordy Kalenberg je dal spálit. Zanikly tím téměř veškeré písemné prameny dějin našeho kraje z doby před třicetiletou válkou...

Švédská vojska prošla tehdy nad Kanicemi... Tyto události podle výpovědí rychtářů jednotlivých obcí nejspíše nejspíše popsal vrchní úředník pozorského panství Bernard Slavický. Relace jsou uloženy v lichtenštejnském archivu ve Vídni. Na jejich základě byla zpracovaná kapitola „Zkáza Nového hradu“ v publikaci [1]:

„...pochod švédského oddílu, který byl tvořen 500 muži s plukovníkem Kalenbergem a šesti dalšími důstojníky, od Brna k Novému hradu. V tomto švédském oddíle byli i tři čeští emigranti a mezi nimi Šlejnic, z rodu Šlejniců, kteří v letech 1615–1620 drželi sousední manský statek Blansko. Tito emigranti ve švédských službách vedli oddíl lesy, a zvláště Šlejnic znal prý náš kraj dobře. Švédská výprava od Brna se vyhnula obvyklé cestě údolím proti proudu Svitavy a ubírala se obtížnější, lesy krytou cestou od Maloměřic na návrší východně od Hádů k Líšni. Městečko však minula po jeho západní straně a postupovala k severu, mezi Obcemi (dnes součást Ochozi u B. – pozn. red.) a Kanicemi. Přešla mělké údolí a návrším Babou dorazila navečer do Babic, kde přenocovala. Kolem

vesnice byly rozestavěny strážě a vojáci nesměli udržovat otevřené ohně. Kalenbergovi šlo o to, aby ze vsi nemohli podat na Nový hrad zprávu, že Švédové jsou v blízkosti.

Kalenberg přenocoval v Hrádku u kostela, vojáci pak po usedlostech vesnice i venku. Mezi zadrženými byl i tehdejší babický rychtář Tomáš Novotný, který byl dlouho do noci Šlejnicem vyslýchán ohledně posádky, zásob a poměrů na hradě. Jeho výpovědi však mnoho Švédům nepřinesly, rychtář patrně sám mnoho nevěděl.

S ranním rozbrskem příštího dne (druhá červencová neděle) opustila hlavní část švédského vojska Babice a přikrou cestou severně od vesnice (patrně dnešním Vaječnickem – pozn. aut.) sestoupila do žlebu Křtinského potoka. V Babicích zůstal menší oddíl o 60 mužích, hlídkující po okolí. Byl to oddíl, který pak vydrancoval a zpusťil babické usedlosti a nešetřil ani starý kostel a sousední Hrádek. V něm bylo zničeno a požárem lehlo vnitřní zařízení, stejně jako bylo spáleno 16 zpustošených usedlostí...

...Slavický, který byl přímým svědkem zkázy Nového Hradu, výstižně a věcně v relaci vylíčil jeho pád a jistě správně označil za viníky hradní posádku

s jejím velitelem Janem Křištofem Melzrem, který byl lehkomyšlný a často se opíjel vínem. V rozhodné době byla hradní posádka před hradem a při spuštěném mostě a otevřené hradní bráně se bezstarostně bavila hrou v kostky a kuželky a popíjela víno. Švédové se zcela nepozorovaně dostali k hradu až na 60 kroků. Jejich útok na otevřenou bránu byl tak nenadálý a prudký, že strážě nestačily ani zvednout padací most a bránu zavřít...

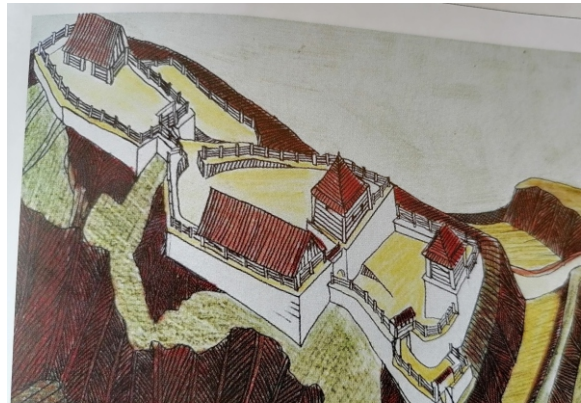
...zbití obyvatelé, kteří po čtyři měsíce žili v lese společně s dobytčím, se vraceli do zpustošené vesnice... Vesnice úplně zpustly, domy byly zničeny a vypáleny, pole neobdělána, všude panoval hlad a bída, lidé umírali hladem a nakažlivými nemocemi, společnost mravně upadala..."

Údolím sestoupáme dolů. Po pravé straně najdeme pěšinku, po které vyjdeme nahoru k jeskyni ve Vaječnicku. Vrátime se zpět a po pár metrech vystoupáme znovu vpravo do lesa na ostroh. Musíme terénem – ani pořádný chodníček zde není. Tady se nachází zbytky babického Hrádku postaveného zřejmě na přelomu 13. a 14. století. Je to zajímavé, mystické místo... Pojednává o něm i publikace [2]: „Vysoko nad vyvěračkou Křtinského potoka a údolím Vaječnicku se nacházejí na kolmých skalách zříceniny menšího

Pozůstatky hradního příkopu

Vizualizace babického Hrádku

U jeskyně ve Vaječnicku

hrádku, které málokdo z návštěvníků zná. Nezachovaly se o něm žádné středověké písemné prameny... Předpokládá se, že hrádek sloužil jako opěrný bod střežící stezku procházející údolím Křtinského potoka... Z hrádku se zachovalo pouze kamenné zdivo „věžovitých staveb“ a příkopy. Stavba využila konce ostrožny a byla rozdělena na dvě části o rozměrech ca 15 x 40 a 20 x 7 metrů. Obě části od sebe odděloval příkop. Stejně tak byla přední část sídla chráněna širokým dvojitým příkopem, typickým pro některé hrady v této oblasti.“

Z ostrohu sestoupíme zpět do Vaječnicku a sejdem na silnici, odbočíme vpravo. Po několika metrech vpravo u silnice najdeme jeden z vývěřů Křtinského potoka. Kdo nezná jeskyni Kostelík, určitě doporučuji vrátit se po zelené TZ vlevo za silnicí pár stovek metrů zpět. Jeskyně Kostelík byla snad nejmilovanějším místem spisovatele Rudolfa Těsnohlídka. Poznáte ji také z pohádky Sedmero krkavců (2014). Jeskyně Kostelík byla obydlím posledního známého poustevníka v našem okolí – Vincence Doležala, zvaného „lesní muž“, který se pak „na stará kolena“ odstěhoval do jeskyně Jáchymka, kde prý tolik netáhl... Pocházel z Habrůvky, zemřel v roce 1936, pohřbený je ve Křtinách. Podrobný a zajímavý článek o něm naleznete na křtinských webových stránkách [3].

Od Kostelíku se vrátíme zpět a půjdeme kus cesty po modré TZ. Projdeme kolem Zubu času a když značka zabočí ze silnice vlevo, pokračujeme dál asi 0,5 km po silnici na Křtiny (raději pěkně za svodidly). Sledujeme pravý okraj silnice. Když se objeví menší mýtina a z ní lesní cesta stoupající do kopce (v mápách většinou není), vydáme se po ní. Asi po 700 m narazíme znovu na Skatulovu cestu a půjdeme po ní

vlevo. Projdeme kolem jeskyně Ve Člopech a v místě, kde začíná znovu na pravé straně les a cesta začíná stoupat do táhlého kopečku, odbočíme do lesa vlevo. Přijdeme na hranu, nad údolím Křtinského potoka. Vede zde širší pěšina, z ní jsou krásné výhledy a je kvídení řada dalších drobných přírodních zajímavostí. Asi po 1 km se dostaneme opět na Skatulovu cestu. Jdeme dál na východ. V místě, kde červená TZ odbočí vlevo na chodníček do lesa, se vydáme na druhou stranu – do kopce průsekem po chodníčku. Ke konci stoupání se dostaneme k Antoníčkově. Zde je odpočívadlo (klekátko) se soškou sv. Antonína, připomínající tragickou událost, která se udála v roce 1762. Tehdy zde křtinský kaplan, vrací se od nemocného z Babic n. S., spadl z koně a zemřel. Tudy, prudkým kopcem dolů, vedla až do roku 1925, kdy byla zbudována nová silnice, formanská cesta z Babic n. S. do Křtin.

Od Antoníčka se dostaneme na silnici. Dáme se po ní vlevo a na kraji lesa na pravé straně odbočíme. Po lesním chodníčku jdeme kolem babických polí k Větrné propasti, která je jedním ze závrtů jeskynního systému V Zadním poli. Jedná se o vertikální soustavu jeskyní o celkové délce 350 m, která sahá 114 m pod povrch, kde končí podzemním jezírkem. V jeskyních je krápníková výzdoba.

Od závrtu odbočíme do lesa a přímou lesní cestou přejdeme cestu Březinku a dostaneme se na zelenou TZ. Po ní půjdeme asi jen 100 m a odbočíme na chodník vpravo. Když se na západní straně objeví malé údolí, odbočíme a sestoupíme chodníčkem dolů na cestu. Na pravé straně pak najdeme na modřínu obrázek, který připomíná další tragickou událost daleké historie. A „Od obrázku“ pak sejdem kolem „políčka“ za Obnovou do naší krásné vesničky...

Informační zdroje:

[1] PIDRA, Josef. Babice nad Svitavou od středověku po současnost. Brno: Tiskárna Helbich, a.s., 2015. 230 s. ISBN 978-80-906018-2-6.

[2] MUSIL, Rudolf a kolektiv. Moravský kras. Průvodce Josefovským a Křtinským údolím. Masarykova univerzita, 2019. 360 s. ISBN 978-80-210-8742-2.

[3] NEZNÁMÝ AUTOR. Lesní muž. Křtinský zpravodaj [online]. 2016, 1, 27–30 [cit. 17. 11. 2022]. Dostupné z: <https://www.krtiny.cz/files/ckeditor/Zpravodaj/Z16a.pdf>

Soutěžní otázka:

Jak se jmenoval křtinský kaplan, který zahynul v důsledku pádu z koně U Antoníčka??

Nejrychlejší správná odpověď zaslaná e-mailem na redakci bude odměněna.

Teplotní a srážkové charakteristiky léta 2022 v Kanicích.

	Červen	Červenec	Srpen
T _{avg}	21,5 °C	21,5 °C	22,1 °C
T _{max}	39,9 °C (30. 6. 17:20)	40,0 °C (21. 7. 17:10)	40,1 °C (5. 8. 16:30)
T _{min}	5,9 °C (15. 6. 5:10)	5,9 °C (11. 7. 4:20)	9,2 °C (11. 8. 5:40)
Sr _{sum}	49,0 mm	87,0 mm	91,0 mm
Sr _{max}	12,0 mm (1. 6.)	18,5 mm (6. 7.)	26,0 mm (22. 8.)

KLIMATOLOGIE: Průměrná letní teplota vzduchu dosáhla na 21,7 °C, čímž se uplynulé léto stalo druhým nejteplejším za poslední čtyři roky (2019 – 22,5 °C, 2020 – 20,1 °C, 2021 – 20,8 °C). Letní srážkový úhrn 227 mm byl v porovnání s předchozími lety naopak relativně nízký a jen slabě přesáhl dlouhodobý průměr.

ZAJÍMAVOSTI:

- Nejteplejším měsícem roku 2022 se stal v předstihu srpen, který byl v průměru o téměř 4 °C teplejší než srpen 2021.
- Srážkově silně podnormální období první poloviny roku (zmíněné v předchozím vydání Kanických listů) vrcholilo koncem června, kdy srážkový deficit vůči normálu přesáhl 140 mm.
- Během července a srpna se úhrny srážek pohybovaly okolo dlouhodobého průměru, vývoj tak stále nasvědčuje tomu, že rok 2022 skončí v Kanicích jako jeden z nejsušších od počátku 60. let 20. stol.

Víte, že...?

Blanka Kalivodová

Kanické listy získaly 3. místo v soutěži obecních zpravodajů za rok 2021?

Soutěž o nejlepší obecní a městský zpravodaj každoročně pořádají Civipolis o.p.s, Katedra politologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci a Sdružení místních samospráv ČR, z. s. již od roku 2010. Do letošního ročníku jsme i my poslali pár čísel, abychom měli objektivní srovnání s ostatními obcemi.

A v červnu jsme se nestačili divit – přišlo pozvání na slavnostní vyhlášení nejlepších. To se konalo při příležitosti Dnů lidí dobré vůle na Velehradě v pondělí 4. července 2022. V konkurenci 227 zpravodajů jsme obsadili skvělé třetí místo!

Za pár let zkusíme zabojoval znovu.

Pozvánka na kulturní a sportovní akce pro veřejnost v Kanicích

Podrobnosti a aktuální akce najdete nově na webu obce Kanice v sekci Události: obeckanice.eu/udalosti
Nově je možnost odebírat novinky z webu podle kategorií, které Vás zajímají, a to formou rozesílky e-mailem nebo přes mobilní aplikaci. Informace k odběru najdete zde: obeckanice.eu/odber-novinek

2022

1. 12.	Rozsvícení vánočního stromu	obec Kanice, MŠ a ZŠ Kanice, farnost
3. 12.	Mikulášská na hasičce	Hasiči Kanice
9. 12.	Vánoční čtení	tKanička, knihovna
prosinec	Vánoční turnaj ve stolním tenise	TJ Sokol

2023

7. 1.	Tříkrálová sbírka	farnost
8. 1.	Tříkrálový koncert (kostel v Babicích n .S.)	farnost
leden	Novoroční koncert	obec Kanice
25. 2.	Ostatky	Hasiči Kanice
4. 3.	Kanický ples (Orlovna v Ochozi u Brna)	kanické spolky

Zapojte se do tvorby Kanických listů, je to i váš zpravodaj!

Pokud máte připomínky, návrhy, podněty, nebo rovnou hotové příspěvky do konkrétních rubrik obecního zpravodaje, neváhejte a podělte se s námi o ně. Příspěvky budou redakční radou průběžně zapracovávány do nových čísel dle tematického zaměření.

Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla je **19. 2. 2023**.

V případě zájmu o jakoukoli formu spolupráce nás kontaktujte na redakčním e-mailu:

redakce@obeckanice.eu

Kanické listy

Zpravodaj územního samosprávného celku, vydává obec Kanice, Kanice 76, 644 01 Kanice, IČO: 00363171, evidenční číslo MK ČR E23486, ročník V. – listopad 2022.

Redakční rada:

Kristína Dostálová (šéfredaktorka), Petr Ševčík, Ivo Pernica, Kristýna Rotreklová, Blanka Kalivodová, Jan Drábek, Karel Horáček, Aneta Minaříková, Kristýna Pospíšilová, Petr Kolář, Karel Hynšt, Nicol Kolářová.

Grafická sazba: Nicol Kolářová.

Jazyková korektura: Petr Kolář.

Kontakt na redakci:

redakce@obeckanice.eu

Toto číslo vyšlo 25. 11. 2022 nákladem 400 ks.

Pro občany Kanic zdarma.

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost odpovídají autoři. **Redakce si vyhrazuje právo** zaslané příspěvky upravovat, případně neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Veškeré materiály otištěné v Kanických listech jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími stranami podléhá autorským právům a zákonu upravujícímu tato práva.